

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAH.TAVLIN.COM OR SEND AN EMAIL TO TORAH.TAVLIN@YAHOO.COM

MONSEY Edition

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו ר' שרה רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת ויקרא ... ג' ניסן תש"פ

SHABBOS PARSHAS VAYIKRAH ... MARCH 28, 2020

פגל המנחה עש"ק - 5:58 | הדלקת נרות שבת - 6:58 | זמן קריאת שמע / פ"א - 9:17 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:53
 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:56 | שקיעת החמה שבת קודש - 7:18 | פוצצ"ק צאת הכוכבים - 8:08 | צאה"כ / לריבנו זמם - 8:30

למזכרי הצאן וסיכמו ביניהם שיניח עבורו צאן מהודר ומובחר שלם ותמים לצורך קרבן פסח, באם יזכו לביאת גואל עד ערב פסח יהיה לו תיכף ומיד צאן לפסח, מדוב אמונתם ודיוטתם ותשוקותם לעשיית המצוה של הבאת הקרבן השתדלו להיות מוכינים בפועל לעבודתו. מפורסמת וידועה היא המחלוקת על זמן השעת בריאת העולם לדברי רבי יהושע, בניסן נברא העולם, ולדברי רבי אליעזר, בתשרי; הרבה קולמוסים נשתברו בעניין בכדי ליישב את הסתירה ביניהם כי הרי לא יתכן שיטת שניים נכונים באשר העולם נברא רק בזמן אחד מסוים ולא בשתי זמנים, ולפי דרכינו נבאר באשר שתי הדרכים אמת ואלו ואלו דברי אלוקים חיים לעולם בפועל בתשרי נברא העולם ואכן או הם ימי דת עולם בהם נקבעים סדרי ימות השנה לטב ולמוטב כאשר מתפללים ומתחננים בימי דרוצון והתשובה. אאמנם בפנימיות העניינים כי לא נהג הבריאה נגלת לשני הלקים כפי אשר נמצאים ב' מהלכים בעבודת ה', דרך הידאה והאהבה, ואכן שנים שני ראשי שנה, ירח האיתנים תשרי מסמל על מידת הדין המעורר ליראה, אף עבודת בני ישראל נעשית או באופן הידאה והרעדה כעבד לפני רבו בתפילות וסליחות, בתשובה ובתחננים להגן ולבקש על נפשתינו; לעומתו חודש האביב, ימי ניסן הם ימים המעוררים את האהבה כאשר כל הבריאה מעוטפת בהתחדשות, על כן חודש ניסן בכלל וימי הפסח בפרט הנם ימים המיועדים לשבח ולהודות לפני מי שאמר והיה העולם כפי אשר יסד הפייט ביצירות לשבת החודש הדינם ימים המבורכים' ואכן כל סדר ההגדה מיוסדים על הדרך לתת שבח והודיה להשיר' על רוב הנסים שעושה השם. ויהי שבוכות ציפיתנו ותקוותנו לגאולה השלימה נוכח הדין הפסוק במיד המעורר בפסוקיו את האהבה בין ישראל לאביהם שבשמים ונאמרת בהג הפסח, 'צת הנמיד הגיע וקול התוד נשמע בארצנו; וזה קולו של מלך המשיח שיתגלה במדרה אמן.

תפילה, שאם כבר נגוד הגזירה על האדם, הרי יקרה הדבר בין אם יתפלל בין אם לא יתפלל, וכתב שאין זה קשה, משום גזירת ה' הוא רק על האדם במצבו, אבל תפילה מתורכם האדם ממדרגתו, וכשהוא באותו מדרגה גבוהה יותר, לא יקרה לו כל און, ע"ש בכל אריכות לשונו. וזהו מה שאמר חז"ל: "שהקב"ה מתאוה לתפילתן של צדיקים". ר"ל, שהתכלית של תפילה אינו רק אופן למלא בקשתו, רק של תפילה הוא, להרומם ודרגתו בעיקרי האמונה בהקב"ה, ולהיות דבוק בו, ולהכיר שכל מה שהוא צריך הוא מוכרח לבא לידי הקב"ה, ואין לנו על מי להשען רק על אבינו שבשמים וזהו מה שהקב"ה מתאוה, שידעה אנו דבוקים בו, וזהו שלימות האמיתי (כמו שהאר"ך המסילת שרים פ"א) וע"י במה שכתב רבינו אברהם בן הרמב"ם (בספר המספיק לעובדי ה', ע' בטחון) וז"ל, "וכן צריך הבוטה לחוק בטחוני ע"י תפילה וביקשה ותחנה אליו יתעלה וכו", עכ"ל. הרי, שמהותו של תפילה הוא חיזוק מרת הבטחון, והעבודה מוטלת עלינו להיות כל ימינו דבוקים ובטוחים בהקב"ה, ובפרט בימינו שיש מגפת "קרוונה" בעולם, מוטלת עלינו להיות בוטה בהקב"ה, שיצילנו מכל פגע רע, וכל חולי, ולהתפלל עליו להינצל ממנו, ולידע שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים וכשיתחנן לו, ויבקש רחמים ממנו בורא ישמע תפילתנו, ויצילנו מכל פגע רע וכל חולי, וירומם מדרגת אמונתנו בהקב"ה, ויאמן בו באמת בלב שלם!

טיב התבלין

באמן ונודע רב וגמלא חסן ובשפז שליט את שר השמים יתעלם עזרוך והקמירו אתו בני אהרן המובחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח לה' (ו-ג) - יבואו טהורים ויתעסקו בטהורים ככלות בנין והקמת המשכן ונגד סידור ומשיחת כליו בשמן הקודש נכנסים אנו אל ספר תורת כהנים המתלת בפרשתנו 'פרשת ויקרא' בו מפורטים בתורה את כל סוגי הקרבנות וסדר עבודתם והקרבנם משוד פר ושה ועד לתורים בני זונה ומנחת עני; לעשות נחת רוח ליוצרנו כפי הנאמר על הפסוק דיה ניחוח לה', נחת רוח לפני שאמרתיו ונעשה רצוני ואחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון את ליבו לאביהם שבשמים ידוע היא הדבר שהקריאה מעוררת את הזמן, בעוד שעוסקים אנו בלימוד ודיני עשית הקרבנות ובכך אף מקיימם בהו זנשלמה פרים שפתינו, מאד שורב בית מקדשנו ואין לנו קרבנות לכפר אמרו ישראל רבש"ע בזמן שביית המקדש קיים היינו מקריבים קרבן ומתכפר לנו ועכשיו אין בידינו לא בית המקדש ולא קרבנות, הבטחים הקב"ה ואל ע"י לימוד פרשת הקרבנות יעשה כאלו הקרינו קרבן ככתוב זנשלמה פרים שפתינו", כל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה וכן ע"ז הדרך בכל הקרבנות. באשר אנו עומדים בשערי החודש הראשון לחודשי השנה בו ערכים ואמורים אנו להקריב את קרבן פסח, כמובא בכמה מקומות בש"ס כי הזמן והעת הזאת מסוגל ביותר לגאולתינו השלימה כשם שהיתה אז הגאולה הראשונה כך גם תהיה גאולתנו האחרונה בארמם. 'בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל' וכעין שנאמר: 'הן גאלתי אתכם אודית כראשית' והוא החודש אשר ישועות בו מקיפות. על כן כך היתה דרכם של בני ישראל לאורך כל משך שנות גלותם. להשתוקק כל ימי פרוס הפסח להקרבת קרבן הפסח והיו אף מנהגם של כמה מאנשי ציון היקרים אשר הגדילו לעשות עד שהלכו

עיונותך אתבונן

אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר וזמן הצאן תקריבו את קרבנכם ... (א-ב). בענין תפילה במקום הקרבנות א"נה ידוע מה שאמר חז"ל: "תפילה הוא במקום הקרבנות". והענין צריך ביאור, מהו הקשר בין עבודת הקרבנות לענין העבודה של תפילה. ונקדים דברי הרמב"ם (א-ט) וכתב חז"ל: "וכל קרבן לשון קריבה", הרי, שפרש הקרבן הוא להתקרב את עצמו להקב"ה, וזהו כל ענין של תפילה. להכיר שכל דבר שהאדם צריך, אינו בכלל בכחו לעשות, רק הכל תלוי ברצון של הקב"ה, וע"כ צריך לבקש רחמים מאת הקב"ה. וע"י ברמזול שכתב (דרך ה' ח"ה, פרק ה) חז"ל, "זונה הכן תבורא ית' תקן לות, והוא מה שיקדים האדם ויתקרב ועמד לפניו ית', וממנו ישאל כל צרכיו, ועליו שלח ידו, ויהי זה ראשית כללי ועקרי לכל השתדלותו. עד שכאשר ימשך אדם' בשאר דרכי השתדלותו, שהם דרכי השתדלות האנושי, לא יקרה שיתבך וישתקע בגופניות החמירות, כיון שכבר הקדים ותלה הכל בו ית', ולא תהיה ידידתו ידידה רבת, אלא תסמך על ידי התקן הזה שיקדם לה', עכ"ל. הרי, להריא דבריו, שהתכלית בעבודת התפילה הוא להתקרב אל הקב"ה, ע"י שאלת בקשתו, והוא הענין של הקרבנות, לעבודת קריבה. ויותר מובאר בדברי הספר העיקרים (מאמר ד', פרק י"ח) שביאר למה יועיל

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews • www.clickstforshabbos.com • The charity that simply helps families of Melamedim, Agunos and Grushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

A SERIES IN HALACHA LIVING A 'TORAH' DAY

Coronavirus: Halachos for These Trying Times.

Listening to the Rabbanim. One must listen to the *takanos* of the local *Rabbanim* and medical authorities and not *daven* with a *minyan* if it is undesirable. There are numerous halachos that people need to be aware of. When *davening* at home, one should designate a specific place to *daven* by always, like near a wall or a permanent fixture near a wall, with proper attire. (On *Shabbos*, even if a person stays inside during the whole *Shabbos* and will see no one else, he must change into his *Shabbos* clothes, from the beginning until the end of *Shabbos*)

A person should try to *daven* at the usual times that he is used to *davening*, for a number of reasons

People should say *Korbanos* before *Shachris* and *Mincha*, especially the *Parsha* of *Ketores*, which has the ability to hold back and removes plagues.

It is desirable that on *Krias HaTorah* days, one should take a *chumash* and recite the *Kriah* (without a *beracha* of course, and this can count for *Shnayim Mikrah* we well.)

There are some *posukim* and *maamarei Chazal* that are printed in some *siddurim*, that can "make-up" and somewhat take the place of *Kaddish*, *Kedusha* and *Borchu*, and they should be said by the *yachid* after the *tefillah*.

Even though in the month of *Nissan* we do not say *Tachanun*, if a *yachid* wants to, he can say *Avinu Malkeinu*.

Shabbos Davening. In the *Shabbos* morning *davening*, the *siddurim* say to only say the first "Yekum Purkan" and not the two paragraphs afterwards. By *Mincha*, after "Uva L'Tziyon," a *yachid* does say "Va'ani Sefilasi" before *Shemona Esrai*.

Selected Relevant Halachos For Pesach. *Mechiras Chometz* (selling one's *chometz*) can done over the phone and in a number of other ways. Please consult your local *Rav*. Similarly, many *Rabbanim* will be making a *Siyum Bechorim* over the phone.

הוא היה אומר ...

Maggid of Dubno, R' Yaakov Krantz zt"l (Ohel Yaakov) would say:

In every *Korban*, there are four elements of life - דומם, חי, צומח, וזמם - that are incorporated: *Medaber* is the person who is bringing the offering. *Chai* is the live animal. *Tzomeach* is the wood used to build the fire on the *mizbeach*. *Domem* is the salt that is added to every *korban*. *Hashem* is teaching us that whatever we do, it is in the context of the bigger picture and we must always subjugate our entire beings to the Almighty above."

R' Shmuel Di Uzida zt"l (Midrash Shmuel) would say:

The *Medrash* tells of an ox who was being led away as an offering, but would not budge. A poor man came along with a bundle of endives in his hand. He held it out towards the ox, which ate it, sneezed, and expelled a needle. It then allowed itself to be led away as an offering (*Vayikra Rabba* 3:5). This is what the *posuk* alludes to by saying, 'A male without blemish he shall offer.' If we question whether a blemish exists within the animal, the answer is, 'He shall offer it for his acceptance.' In other words, if we see an animal going towards the altar willingly, it would not go towards the altar willingly."

A Wise Man would say: "Motivation doesn't often last. Well, neither does bathing - that's why we recommend it daily."
 Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)

הלכה למעשה

Biur Chometz. If one doesn't have a fire available, he can flush his *chometz* down the toilet and it also counts like *Biur Chometz*.

On the first day of *Pesach*, if one is not *davening* with a *minyan*, one should say "Mashiv HaRuach" by *Mussaf* and leave it out by *Mincha* and further. Even those who *daven nusach sefard*, who usually say it by *Mussaf*, since there is no *shul* announcement, they should still say it by *Mussaf* and then change for *Mincha*.

Yehi Ratzon, that we should all be *davening* in our *shuls* and with *minyanim*, very shortly.

בין הריחים - תבלין מדרף היומי

Rashi explains that when *takanos* were made, they stuck a sword in the *Bais HaMedrash* to insure that no one left and there would be a *minyan* inside to witness the *תקנות*. **R' Moshe Feinstein zt"l** was asked how they were permitted to bring a sword into the *Bais HaMedrash* when we know it is *assur* to bring *יין* (*weapons*) into a *Bais HaMedrash*? He answered (א"ח ה-כ-ח) that for a "צורך גדול" to show the seriousness of the situation, it is permitted.

We also find that *חזקיהו* stuck a sword at the entrance of the *Bais HaMedrash* and decreed that anyone who doesn't learn *Torah* will be killed (סנהדרין גז-ד). **R' Moshe** explains that this was also permitted because *חזקיהו* was trying to counteract the harsh decrees of the wicked King *Achav* and anyone who defies a king is subject to death by the sword.

Why did *חזקיהו* place the sword at the entrance and not at the entrance to the theaters and the like, to make his point to come learn *Torah*? Some answer that the king was trying to strengthen (מור) those who were already coming to learn, while those who weren't coming, the threat of the sword would not help anyway.

R' Chaim Kaniavsky שליט"א says that in the *Hadran* of a *siyum* we say we are thankful that, "שלא שמת חלקינו מיושבי קרית". This is not referring to people outside of the *Bais HaMedrash* but rather to people already inside the *Bais HaMedrash* who are not taking their learning seriously.

בין נברא לגבורא
 Do the **טובות** Navi
 "It asks where's my honor?"
 ..close the doors to my dwelling!
 ..sending a plague
 ..you're NOT caring!

A Special Mazel Tov to Tzvi & Ruti Orshutzer & the Rubin family on the Chasuna of Ephraim & Miri. May the young couple be zoche to build a Bayis Neeman B'Yisroel.

מעשה אבות ... סימן לבנים

ואם לא תשיג ירו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חמא עשירת האפה סלת להמאת ... (ה-א)

Parshas Vayikrah introduces the concept of *Korbanos*, which is meant to atone for our sins. The worst of all punishments consists of “riches hoarded by their owner to his misfortune” (*Koheles 5:12*). When *Hashem* wants to inflict a particularly severe punishment upon someone, He first lets him rise in social status. He allows him to live a pleasure-filled life in the midst of a society that reflects his own values. At that point, once he has grown accustomed to leading a life of luxury and has become known in “high society,” *Hashem* takes away his wealth. This principle (that the bestowal of wealth may end up being a punishment) is applicable in every area. “Wealth” does not necessarily mean money, but may include honor, abilities, and children. Indeed, everything that a person benefits from may constitute “wealth” that may be to the detriment of its owner. We must always remember that if we do not possess a certain kind of “wealth,” it is because His will is not to give it to us. It is not because He does not love us. On the contrary, it is precisely because *Hashem* does love us that He doesn’t give us benefits in excess. His will is motivated by His love and desire to help us.

All his life, **R’ Chaim Kreiswirth ז”ל**, the Chief Rabbi of Antwerp, was involved in *tzedaka* and helping other people. He would not concern himself with his personal well-being; all that mattered was that he could help another Jew in his time of need. In the latter part of his life Rav Kreiswirth was very active collecting *tzedaka* for *Hachnosas Kallah* for poor orphans. There is a story told about a wealthy Jew who went to see R’ Kreiswirth and confided a secret to him: “*Rebbi*, everyone thinks that I’m a rich man. People see me dressed in fine clothes and driving a luxury vehicle. In reality, I was wealthy, very wealthy, but I’ve lost my entire fortune and don’t have anything to live on. I don’t even have food with which to feed myself.” Moved by this account, R’ Chaim decided to collect money for him.

The *Rav* therefore went with his *gabbai* to see a wealthy man in the community and shared this story with him. After listening to the *Rav*’s account, the rich man asked him: “*Rebbi*, what amount are you looking for?”

R’ Chaim thought for a moment. “One hundred thousand dollars,” he replied.

The rich man whistled softly. “That is quite a considerable sum of money. I would need to know the identity of the man who went bankrupt. I am prepared to give him \$30,000 in cash, but only if you reveal his name to me.”

The *Rav* replied, “He asked me not to divulge his identity, so that would be impossible for me to do.”

The wealthy man increased his offer. “I really want to know who this man is. If you tell me his name, I’m ready to give him \$50,000.” However, R’ Chaim continued to refuse. He would not divulge the name no matter what.

The rich man stood up and implored Rav Kreiswirth to tell him who needs so much money. He offered an even greater amount, eventually promising that he would immediately provide the *Rav* with the complete sum he was looking for, the full \$100,000, but only if he revealed the identity of the recipient.

Rav Chaim also stood up. He turned to his *gabbai* who had accompanied him and said, “Come, we’re leaving. If this man will only give *tzedakah* with conditions, we won’t accept anything from him.”

They had already reached the door when the man called out to R’ Chaim. “Rabbi Kreiswirth, please don’t leave. Please come back into my office. I want to speak to the *Rav* privately.”

The *Rav* agreed, and so they went into the man’s office. After the man closed the door, he sat down and burst into tears.

After having calmed himself a little, the man started telling his story: “*Rebbi*, I found myself in the exact same position as the person you are taking care of. I also lost all my money, and today I barely have enough to live on. Until now, I haven’t asked anyone for help, even though my family and I are suffering from hunger. I prefer to die from starvation rather than to ask anyone for help, for fear that my situation becomes known. Until now, I’ve found no solution to my problem, and I haven’t counted on anyone. Now, however, I know that I can trust you to keep a secret. That’s why I’m please asking you to help me as well.”

תורת הצבי על הפטרות

לא הביאת לי שח עלתך וזבוחך לא כבודתי ... (ישעי' מג-כג)

In the *Haftorah*, *Yeshaya HaNavi* rebukes *Klal Yisroel* for not only turning away from *Hashem* and refraining from offering sacrifices, but for exacerbating their already strained relationship with *Hashem* by turning to idolatry. Yet, despite it all, *Hashem* incessantly reassures His people that they will be redeemed, and He will ultimately bring *Mashiach*. Although it’s an incredible sentiment, why do we deserve innumerable chances after we constantly fail to correct our ways?

R’ Shneur Zalman of Liadi ז”ל (Baal HaTanya) explains with a parable. Imagine a father who is angry with his son for constantly disobeying him, but one day the son presents his

father with his favorite food and instantly, the father’s anger dissipates. When *Bnei Yisroel* sin, *Hashem*’s anger wells up inside of Him, yet, in His infinite patience and compassion, *Hashem* allows Himself to be appeased with a *korban*.

Amazingly, despite their many shortcomings, *Bnei Yisroel* have always maintained the sacrificial offerings which serve as a powerful tool to beseech *Hashem* for mercy in times of need. When a person offers a sacrifice on the *Mizbeach*, his remorse becomes much more personal because he knows that he himself should really be the one upon the alter. Thus, *Hashem* allows Himself to be swayed time and again because he knows that even though His children continue to sin, when they bring *Korbanos* their remorse is completely genuine.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kechushas Tmuyim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal!

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו ... (א-א)

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZTL

Rashi and countless *Meforshim* provide numerous explanations to explain why the letter “*Aleph*” at the end of the word “*ויקרא*” is written small (זעירא). Perhaps we can add a new understanding. The word “אלף” in Hebrew can also be translated as “to learn” or “to train.” *Chazal* instruct us to begin teaching *Torah* to small children with *Parshas Vayikrah*. The **Shach** (ו”ד רמ”ה) quotes *B’sheim* the **Kol Bo**, that the first time a father brings his little son to a *Rebbi* to learn *Torah*, he should write the letters of the *Aleph Beis* on a sheet of paper and then place a drop of honey on each letter. The child will then lick the honey as he names each letter. This first lesson teaches a child that the *Torah* is sweet, a life lesson as the child grows.

But it is deeper than this. We find that whenever the *Torah* writes the words “חלב ודבש” (milk and honey), the milk always comes before the honey. Except in one place in *Tanach*. *Shlomo Hamelech* in *Shir Hashirim* (ד-ו) writes: “דבש וחלב” - “*Honey and milk under your tongue*.” Why is the order reversed in this case? My *machshava* is that in the *Torah*, where milk is written before honey, it is speaking about the physical/material/*gashmiyus* qualities of *Eretz Yisroel*. Milk is physical, it is a requirement, necessary to live - from the time a baby is born it needs its mother’s milk to survive. However, *Shlomo Hamelech* is describing the spiritual/*ruchniyus* of the holy *Torah*. He describes it as “דבש וחלב” - “*honey and milk*” because a person cannot learn *Torah* without enjoying its sweetness - starting from a young boy’s first day in *Yeshivah*, when he licks honey off the *Aleph Beis*. Thus, in this case, the honey comes before the milk.

We say each morning: “והערב נא ה' אלקותי את דברי תורתך בפני” - “*Please, Hashem, make the words of Torah sweet in our mouths*.” May our children learn to enjoy the sweetness of *Torah* and give us the *nachas* we all deserve.

משל למען הדבר דומה

ושמע אתו בכנפיו לא יבריל והקמיר אתו הכהן המזבחה ... (א-א)

משל: A son spent much of day taking care of his elderly father. His mother had passed away years before and the old man lived by himself, but with great difficulty. The son came every day and arranged for his father’s food and clothing and generally took care of his day to day living.

One day, the son came to his *Rav* with the following complaint: “I spend so much time with my elderly father and lately, things have been getting much harder for me. Either I’ve become more sensitive or my father has begun to smell something terrible. I cannot remain in the house much longer as the smell is making me nauseous. What should I do?”

The *Rav* opened up a *chumash* to *Parshas Vayikrah* and told the man, “It seems to me that when *Moshiach* comes, you will be thrown out of the *Bais HaMikdash*!”

The man was shocked and asked what the *Rav* was talking about. The *Rav* responded by pointing out the words of **Rashi**

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF ... רפא נא

דרגה יתירה

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו ... (א-א)

Vayikra means “*And He called*” this is the call of *Hashem* to *Moshe Rabbeinu*. We are all experiencing a “calling” of *Hashem* at this unique time in history. “*Coro-Na*” can be translated as “*Call Out, Please!*” Our Father in Heaven is beseeching us to call out to Him! In Egypt, *Bnei Yisroel* “grabbed onto the profession of their Fathers.” (**Rashi**) They cried out to *Hashem*. The *Medrash* tells us that this is the reason *Hashem* set them up in such an impossible predicament when they left *Mitzrayim*. The Egyptians were behind them, wild animals on both sides, the sea in front of them and the *sar shel Esav* above their heads. They were stuck! Why would *Hashem*, a loving Father, put His children in such a terrifying situation, after they were finally freed from all their suffering? It was because they stopped calling out to *Hashem* to save them...and He wanted their closeness!

As the world is experiencing a “*Coro-Na*” a calling of *Hashem* to PLEASE (*Na*) *daven* to Him, that is exactly what we must do. We need to beg Him, PLEASE TATTE, help us, save us, We only want to be close to You and serve You, that is the only thing that is important! The whole world is falling appart, but our relationship with YOU is only getting stronger, and that is really all that counts. When *Moshe Rabbeinu davened* for Miriam to be healed of her *tzaraas*, He said 5 words. 2 out of those 5 words were NA. “*Keil NA refa NA la*.” Please *Hashem*, Please Heal Her, and she was healed. There is a great power in saying Na! The **Chida** in *Parshas Veschanan* tells us that if a person *davens* and says “*Na*” twice, his *Tefillah* will be answered.

Hashem told *Moshe Rabbeinu* when he was *davening* to be allowed entry into *Eretz Yisroel*, “*Al Tosef*” - Do Not continue, In other words, “Do not say the word ‘NA’ again, because then I cannot say no!” **CORO NA!** Call out to *Hashem*. Say “NA” - Please *Hashem*, “*Mena Mageifa M’nachalasecha*.” May we all be *zoche* to experience the *geula bkarov*.

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO